

ganów prezydów powiatowych rad narodowych, na których terenie działa spółka wodna.

2. Rozdziału materiałów i maszyn, określonych w ust. 1, między poszczególne powiaty dokonuje właściwy organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 10. 1. Nieruchomości wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi i położone poza obszarami miast i osiedli, niezbędne pod budowę urządzeń spółki, mogą być jej przekazane nieodpłatnie w zarząd i użytkowanie.

2. Inne nieruchomości państwowe niezbędne pod budowę urządzeń spółki wodnej mogą być jej wydzierżawione na czas oznaczony lub nie oznaczony, a na obszarze miast i osiedli oddawane w wieczyste użytkowanie lub wydzierżawiane.

3. O przekazaniu spółce wodnej nieruchomości w zarząd i użytkowanie oraz o warunkach dzierżawy decyduje organ administracji państwowej właściwy ze względu na charakter nieruchomości na zasadach i w trybie przewidzianym w przepisach szczególnych.

§ 11. 1. Organ sprawujący nadzór nad działalnością spółki wodnej może udzielić spółce pomocy, a w szczególności w zakresie:

- 1) nieodpłatnego dostarczania projektów obiektów budowlanych urządzeń melioracji wodnych oraz urządzeń do zaopatrywania ludności wsi w wodę,
- 2) nadzoru technicznego nad budową, konserwacją i eksploatacją obiektów budowlanych spółki,
- 3) nadzoru i pomocy technicznej przy wykonywaniu robót konserwacyjnych, urządzeń melioracji wodnych oraz przy eksploatacji tych urządzeń,

- 4) fachowego instruktazu w sprawach dotyczących zagadnień technicznych,
- 5) współdziałania w sprawach związanych z dokumentacją prawną, wymaganą przy budowie obiektów budowlanych spółki.

2. Jeżeli spółka wodna przejmie wykonywanie konserwacji urządzeń melioracji wodnych określonych w § 2 ust. 2 pkt 2, właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej sprawuje pieczę nad bezpośrednim wykonawstwem robót konserwacyjnych, na zasadach określonych przez Ministra Rolnictwa.

§ 12. 1. Spółki wodne mogą zlecać wykonanie robót budowlano-montażowych, remontowych i konserwacyjnych właściwym państwowym jednostkom wykonawczym.

2. Pomoc Państwa dla spółek wodnych może polegać również na odpłatnym udostępnieniu spółce przez państwowe jednostki sprzętu i środków transportowych, niezbędnych do wykonania robót budowlanych.

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do związków spółek wodnych.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Finansów i Rolnictwa, Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydium rad narodowych.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

9

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 stycznia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie odległości i warunków lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych w stosunku do dróg publicznych, linii kolejowych i lotnisk.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 października 1961 r. w sprawie odległości i warunków lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych w stosunku do dróg publicznych, linii kolejowych i lotnisk (Dz. U. Nr 49, poz. 259) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. W rejonach lotnisk obowiązuje zakaz zabudowy lub jej ograniczenie w takim zakresie, aby obiekty budowlane nie przekraczały wysokości określonych powierzchniami, których sposób wyznaczania ustalają dla poszczególnych klas technicznych lotnisk Polskie Normy.

2. W razie przewidywanej rozbudowy istniejącego lub nowo zakładanego lotniska właściwy organ miejscowego planowania przestrzennego ustala na wniosek właściwego organu lotniczego powierzchnie ograniczające wysokość zabudowy w rejonie tego lotniska jak dla lotniska klasy technicznej bezpośrednio wyższej.

3. Przekroczenie dopuszczalnej wysokości zabudowy w rejonach lotnisk cywilnych może na-

stać po przedstawieniu przez inwestora zgody Ministra Komunikacji i Ministra Obrony Narodowej, a w rejonach lotnisk wojskowych — zgody Ministra Obrony Narodowej.

4. Określenie rejonu lotniska oraz klasy technicznej lotniska ustalają przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 9 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) i art. 31 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153).”;

2) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. W wypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem ruchu lotniczego, niezależnie od ograniczeń określonych w § 15, mogą być wprowadzone ograniczenia dotyczące zakresu korzystania z obiektów budowlanych położonych w rejonach lotnisk.

2. Decyzje o warunkach korzystania z poszczególnych obiektów budowlanych wydaje właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego w uzgodnieniu z cywilnymi i wojskowymi organami nadzoru nad lotniskami.”;

3) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów

Budowlanych w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Obrony Narodowej określi wypadki, w których właściwy organ miejscowego planowania przestrzennego może wydać decyzję o lokalizacji szczegółowej obiektów budowlanych, mogących stanowić przeszkody dla ruchu lotniczego, tylko wtedy, jeżeli wniosek lokalizacyjny uzgodniony jest z cywilnymi i wojskowymi organami nadzoru nad lotniskami."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 grudnia 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie stosowania przez jednostki pływające marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu.

Na podstawie art. 46 § 2 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie stosowania przez jednostki pływające marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. z 1964 r. Nr 5, poz. 33) przepis § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Międzynarodowe przepisy o zapobieganiu zderzeniom na morzu, stanowiące załącznik do rozporządze-

nia Ministra Żeglugi z dnia 5 sierpnia 1965 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr 36, poz. 229), stosuje się do wszystkich okrętów i pływających jednostek pomocniczych marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej, zwanych dalej w skróceniu okrętami."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *M. Moczar*

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 grudnia 1965 r.

w sprawie powierzenia Sądom Powiatowym w Chorzowie, Tarnowskich Górach i Zabrze rozpoznawania spraw o rozwód.

Na podstawie art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądom Powiatowym w Chorzowie, Tarnowskich Górach i Zabrze w województwie katowickim

rozpoznawanie spraw o rozwód dla okręgów tych sądów powiatowych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

12

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 grudnia 1965 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym.

1. Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerw-

ca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283) z uwzględnieniem zmian wynikających z:

- 1) ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 215),
- 2) dekretu z dnia 13 lipca 1954 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 128),